

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΛΑ. Γ. ΒΑΦΕΙΔΗΣ
ΔΗΜ. Η. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
Ο ΗΛΙΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΑΣΙΛΕΙΔΗΣ δ.φ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Ἐκ τοῦ βίου τοῦ Ἁγίου Νικολάου
 Στὴν Ἀκρόπολι τῆς Παργάμου
 Ἐκπαιδευτικὴ ἐν Κυδωνίαις κίνησις
 ἀπὸ τοῦ 1780—1821
 Ὁ ὕπνισμος
 Στὴν Ἀναμέμωλον τοῦ Κοκκινιτῆ
 Καλλιτέχνηι ζάπλουτοι καὶ Ζωγράφοι
 λιμῶντωντες
 Μία κλασικὴ Ἀπεκρηάτικη σκορδαλιὰ
 Ἡ Μητρικὴ Ἱστορίη
 Κυδωνιατικὴ Ζωὴ
 Ἡ τιμὴ τῶν τροφίμων πρὸ 130 ἐτῶν
 Σκόρπια Λόγια
 Βιβλία καὶ Περιοδικά

† Μυρτὴλ
 Ἰ. Καραμπλιά δ.φ.
 Μ. Κουτούβαλη ἰατροῦ
 Ὁδῶ. Χριστοδοῦλου
 Δ. Βογαζιανοῦ
 Αὔγουστοῦ
 Κ^{ος} Κ.
 Ίανος

ΕΙΚΟΝΕΣ

Τερὰ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Νικολάου (Λάκα)
Λιμὴν τῆς Χίου

Τύποις δ' "Ἡλιος" (Μεγάλῃ Ἀγορᾷ (Βεζυστένι) Κυδωνία)

ΑΙΟΛΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Εν Κυδωνίαις Μεζ. 2 1)2.
Εν τοῖς χωρίοις 3
Εν τῷ Ἑράτει 3
Εν τῷ Ἐκτετατικῷ φ.ρ. χθ. 15

ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ

Και ἀποκοπήν

ΧΑΡΤΑΠΟΘΗΚΗ & ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΣΙΓΑΡΟΧΑΡΤΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝΟΣ Δ. ΑΘΑΝΑΣΟΥΛΑ

Ὁδὸς Παλαιὰ ψαράδικα Ν^ο 8 — Δίοδος Σιναίτικη Ν^ο 6 καὶ 7 δίοδος Κλειδαρᾶ Ν^ο 6 δίοδος Εὐαγγελικῆς σχολῆς Ν^ο 26.

ΣΜΥΡΝΗ

ΟΛΑ ΤΑ ΕΙΔΗ ΤΗΣ ΧΑΡΤΙΚΗΣ ΔΙ' ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ & ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ, ΧΡΕΙΩΔΗ ΓΡΑΦΕΙΩΝ & ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΕΙΣ ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΟΙΚΙΛΙΑΝ.

ΤΟ ΜΟΝΟΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΦΡΙΤΖ Ι. ΜΡΑΖ

ΕΝ ΜΥΤΙΛΗΝΗ

Ἀναλαμβάνει τὴν φωτογρά-
φειαν παντὸς εἴδους φωτογρα-
φειῶν ἀπὸ τοῦ μικροτέρου μεγέ-
θους μέχρι τοῦ φυσικοῦ.

ΠΡΟΣΟΧΗ !!!!

Ἐάν δὲν ἀγοράσετε κασ-
μίρα, καπέλλα, ὑποκάμι-
σα, κολλάρια, γραβάτες, γα-
λότσες, ὀμβρέλες καὶ κασκέ-
ρα, — **ΜΟΡΡΑΧΑΝΗ** με-
τέθεσαστεν Εὐρωπαϊκὸν Γού-
στο θὰ **ΜΕΤΑΛΟΗΣΕΤΕ**

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΟΙΚΟΓΕΝ. ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΑΙ

ΧΑΡΛ. Γ. ΒΡΑΪΛΙΑΔΗΣ

ΔΗΜΗΤΡ. Η΄ ΨΩΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΕΝ Τῷ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙῳ

„Ο ΗΛΙΟΣ”

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

Β. Κ. ΒΡΑΪΛΙΑΔΗΣ δ.φ.

ΕΚ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ

Ἄνωτερος Κληρικὸς τιμῶν
διὰ τῆς πολιτείας Ἀπὸ τὴν
Ἐκκλησίαν, τὸ Γένος καὶ τὴν
πατρίδα εὐηρεστήθη δικῶς τι-
μῆσιν τὸν Ἄιολικὸν Ἀστέρα
διὰ τοῦ κατωτέρου περιαιπου-
δάστου δημοσιεύματος.

Ὁ Ἄιολικὸς Ἀσὴρ δια-
βιβάζει τῷ σεβαστῷ ἀνδρὶ καὶ
ἐπιτίμῳ φίλῳ θεομαρῶ εὐχαρι-
στίας διὰ τὸ ἐνδειχθῆν ἐγγενὲς
καὶ πατριωτικὸν ἐνδιαφέρον.

τῆς Ἀναίας ἐπισκόπευεν ὁ Ἅγιος Νικόλαος, λα-
τρευόμενος ἐκὸ τοῦ ποιμανίου του καὶ ἐκτός αὐ-
τοῦ διὰ τὴν ἀγιότητα, ἀρετὴν καὶ τὰ ἄλλα θαύ-
ματά του.

Ἐξορισκόμεθα περὶ τὰ ἄρχαι τοῦ Δ' αἰῶνος.
Ὁ μέγας Κωνσταντῖνος ἐν μέσῳ τῆς δόξης,
τοῦ μεγαλείου καὶ τῆς εὐτυχίας του ταράσσεται
σφόδρα, διότι πληροφορεῖται ὅτι ἐν ταῖς τῆς
ἀγαθῶς αὐτοῦ Αὐτοκρατορίας, ἡ Μεγάλη Φρυ-
γία ἔστασις καὶ ἡ σιάνος αὐτῆ ἔλαβεν ἀ-
πύλητικὴν διαστάσιν.

Πᾶρτεσι διαπίσσει νὰ ἑτοιμασθῆ μέγας στρα-
τὸς καὶ σιάνος καὶ θεῖς ἐπὶ καρπῆς αὐτῶν τὸν
Νεσοτιανόν, Ὀδρῶν καὶ Ἐρατιλίω, τοῖς τρεῖς
τοῖς στρατηγῶν τοῖς διακριθέντας ἐν πόσιν
ταῖς προσηγομέναις μάχαις διὰ τὴν ἀνδρείαν
καὶ τὴν ἀφοσίωσιν των πρὸς τὸν βασιλέα, ἀπέ-
στειλεν εἰς τὴν μικρὰν Ἀσίαν πρὸν καταστολὴν
τῆς σιάνος.

Ὁ ἀξιόλογος οὗτος στρατὸς προσεγγίζει καὶ
ἀφρίζει εἰς τὴν ἐπίγειον τῆς Ἀναίας, ὅπου διαμένει
ἐπὶ βαρὸν χρόνον, διότι ὁ καιρὸς ἦτο ἰσχυρὸς
πρὸς παρατίρω αἰὸν, ἐν τῷ μεταξύ οἱ στρατι-
ῶται ἐπαρρημένοι ἔδρουν τὴν χώραν τῆς Ἀναίας,
κατὰ τὴν τότε ἑκκατοβοῶν στρατιωτικὴν συνη-
θειαν.

Οἱ κάτοικοι τῶν μερῶν ἑαίνον ἀκλειποθέν-
τες περὶ τοῦ πρακτεῖν, ἀποσπᾶσθαι ἀντιπρο-
σώπους πρὸς τὸν κοινὸν πατέρα καὶ προστάτην,
τὸν λατρευτὸν ἐπίσκοπον αὐτῶν Νικόλαον, ὅστις
ἀπλοσοφῆθεις τὰς γενομένας ἀρετὰς καὶ δη-
λώσει ἐπιφανέτωσι αἰφνιδίως εἰς τὴν παραλίαν
καὶ ζητᾷ συνέντευξιν μετὰ τῶν τριῶν στρατηγῶν.

Ἐστρατηγός, λέγει μετὰ δυναμῆος λόγῳ καὶ

Ἦτο μία ὀραία ἑποχή, καθ' ἣν ἐν μὲν τῇ
Κωνσταντινουπόλει ἔβρασιεν ὁ Μέγας Κων-
σταντῖνος, πανίσχυρος διότι κατέβαλε καὶ ἐξημε-
ρῆνισε πάντας τοὺς ἑθροῦραίντοῦ ἐν διότοις Μύροι;

σθένους ὁ ἔνδοξος ἀνήρ, ὁ βασιλεὺς ἑμῶν δὲν ἀπίστευαν ἡμᾶς πρὸς ἐξέρχων λαῶν φιλοφρόνων καὶ εὐπειθῶν, ἀλλὰ πρὸς καταστολὴν τῶν σπουδαζόντων καὶ τιμωρίαν τῶν ἐπιόντων· διὰ τὸ αὐτὸ σπεύδατε νὰ περισφύρατε τοὺς παρεκτροπυμένους στρατιώτας καὶ ν' ἀποζημιώσετε ὡς οὐκὸς τοὺς παθόντας. Οἱ λόγοι οὗτοι ἔβη ὄφρα καὶ ἀστόματος ἄγιον παρόσον μετὰ τὴν ἐπίστασιν εἰς τὰς ψυχὰς τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες αἰθεροῦ περιουλλέξαν τοὺς στρατιώτας καὶ κατασπαζόμενοι τὰς χεῖρας τοῦ ἁγίου συνόφεισαν αὐτῶν μέχρι τοῦ καταλήματος αὐτοῦ.

Ἐκτὸ δ' ἅγιος ἐκτιμήσας τὴν φρονησίαν αὐτῶν καὶ τὴν οὐσίαν καὶ ἀδελφίαν ἀποδοῦναι φιλοφρονεῖ ἐπὶ τινι χρόνῳ.

Τούτων δ' εὐνοικημένους παρὰ τῷ ἁγίῳ λαμβάνει χώραν τὸ θαλάσσιον δεσποτικὸν γένος. Ἀντιπρόσωποι τῆς πόλεως προσέρχονται τῷ ἁγίῳ καὶ πειθαιμῶν ἐκτιθέσιν αὐτῷ ὅτι τρεῖς ἀριστοὶ πολῖται, ἄλλος ἄλλῳι τυγχάνοντες, κατεδικάσθησαν ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος ἑδοσθησίου, διαφορετικῶν ὑπὸ φθιστῶν καὶ μοχθηρῶν, εἰς τὸν διακαταμύσεως θάνατον καὶ ἐντὸς βραχυταύτου χρόνου ἀποθνήσκουσιν οἱ δεσποτικὸς ἀνδρες.

Πόρῳτα ὁ ἅγιος παραλαβὼν καὶ τοὺς τρεῖς στρατιωτοὺς μετὰ σπουδῆς καθιερθεῖν ἀσθητικῶν εἰς τὸν ἕκτος τῆς πόλεως τόπον τῆς κενωτικῆς, διασχίζει τὸ μέγα πλῆθος καὶ βλάπτει τοὺς ἀτυχεῖς καταδικαστοὺς δεδμηένους τὰς χεῖρας ὄπισθεν καὶ τὸν τρεῖς ἄλλων καὶ τὴν κεφαλὴν πρὸς τὴν γῆν κενυρίαν· πλωρὸς δὲ ἄλλος, ἄγγελος καὶ βλασφῆς τὴν ὄψιν, ἔχων ἐνομήνῃ μεγάλην ἀμφίστασιν μετὰ τὴν ἡρωικῆν· ἀπαικῶς τὴν κεφαλὴν τῶν πρώτων, περιτομωμένους ὑπὸ δυνάμειος σπουδαζομένης.

Τὴν στήθην καὶ τὴν κεφαλὴν ἡν μετὰ τὴν σφάγιας ἐπικρατεῖ παρὰ πλοῖν, οἱ δὲ κλυθμοὶ, οἱ ὄδοι καὶ αἱ οἰκίαι τῶν συγγενῶν τῶν καταδικῶν ἀφαιρῶντο μέχρις ἡμεῶν, μὴ σιδηρῆ χεῖρ, ἡ χεῖρ τοῦ ἁγίου ἀρπάζει τὴν μετὰ τὴν ἐκείνην ἀπὸ τῆς χεῖρος τοῦ δήμιου, ἀποδοῖ τῶν καὶ καταρτίζεται μετὰ τὴν δυνάμειος τινεῖς καὶ ὑπερφυσικῆς, κάπτε τὰ δεσμὰ τῶν καταδικῶν καὶ διὰ γλώσσης καὶ δυνάμειος ἐμπειρομένης στήθην σφαιρῶς καὶ δένοντες τὴν μεγάλην ἀδικίαν τοῦ τε ἡγεμόνος ἑδοσθησίου καὶ τῶν μοχθηρῶν ὁμοφρονῶν αὐτοῦ, ἐκείνων ἀπέναντον καταπύρων καὶ κρηνοῦν διὰ τὸ σθένος καὶ τὸ ἀξίωμα τοῦ Μεγάλου Ἀνδρός.

Μετὰ τινι λεπτῷ περὶ τὸν καὶ περιδείξας προσέρχεται ὁ ἡγεμὼν ἐκείνων τοῦ ἁγίου, ὅτις κενυρίσας καὶ αἰθεῖς τὰς παρεκτροπὰς αὐτοῦ ἐξαναγκάζει νὰ ὁμολογήσῃ τὴν ἀδικίαν καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν συγγνώμην αὐτοῦ μετὰ ἀλλόττων ὑποσχέσεων ὅτι ἐν τῷ μέλλοντι, ἂν τίχῃ συγγνώμης, οὐδὲν τοιοῦτον συμβῆσται παρὰ τὸν νόμον, τὴν φιλοφροσύνην καὶ τὴν ἄγιαν θέλησιν τοῦ ἑπισκόπου. Ἐκτοτε μετὰ τὴν γαλήνην καὶ τὴν εὐφροσύνην πανταχοῦ τῆς Ἀσίας, ἐπὶ τὸ ἀγρυπνῶν ὄμμα τοῦ κοινῶ Πατρὸς καὶ Προσώ-

του. Ὁ ἡγεμὼν ἔως μεταβίβας ἰσχυροῦται νὰ γανθῇ ἀρεστῶς τῷ γεραρῷ ἀνδρὶ, οὕτως τὰ θυμῶν διεδόχοντο ἀλλήλα, ἡ δ' ἀγάπης τοῦ βίου ἐξελθούσι τῶν ὁρίων τῆς Ἀσίας διεδόχοντο ἀπὸ πᾶσαν χώραν. Τὰ Μέγα κατίστησαν τὸ ἄγιον προσκεντήμα τοῦ τότε χριστιανικοῦ κόσμου· ἰδέσθαι ἀνεχέροι ἐκείθεν ἀνίστασιν καὶ ἀπαραισθητικῶς ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ ἁγίου ἰδοῦσθαι τοῦ Χριστοῦ ἡ μεγάλη δύναμις καὶ ἡ ἱερὰ πίστις καὶ θεηγορία.

Οἱ προμνησθέντες τρεῖς ἔνδοξοι στρατιῶται κατασπαθόντες τὰς ἁγίας ἐκείνας χεῖρας, οἵτινες τόσον θαυμαστῶς ζῴσαν τοὺς τρεῖς ἀδελφούς, καὶ τοὺς χρεοὺς ἐκείνας λόγους φέροντες ἐν τῇ ψυχῇ ἀνεχώρησαν μετὰ τοῦ στρατοῦ εἰς τὴν μεγάλην Φρυγίαν, κατίστησαν μετ' εὐκολίας τὴν στήθην καὶ θρημαβέντες ἐπαγγέλλον ἐν μετὰ τὴν δόξῃ εἰς τὴν πόλιν τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου, ὅστις ἐπαινεῖται ἐκείνοις ἀπείρῳν πολυτίμων δώρων. Ἐκτοτε παρήλθεν ἰσάνος χρόνος· τὰ πάντα ἐπιχομνήθησαν καὶ νέον γεγονός, ἴσως ἀποδοκίμαστον, φέρει αὐθὺς ἐπὶ τῆς στήθης τὸν ἔνδοξον βασιλεῦ, τὸν περυσισμῶν ἅγιον καὶ τὰς τρεῖς μετὰ τὸν στρατῶν.

Τοῦ νέου τούτου γεγονότος αἰτία εἶναι ὁ φθόνος, τὸ ψυχρὸ φρόνισμα καὶ ἀλαστοὶν πῶντο πᾶθος τῆς ψυχῆς, καὶ ἡ ἀγνή πρὸς τὸν Θεὸν εὐδοξία καὶ πίστις, ἥτις κατὰ τὸ ἀγαθὸν καὶ χρεοῦν τοῦ Σωτῆρος στόμα δύνανται καὶ ὄρη μεθιστάνειν (ΜΤΘ. 12' 20.)

Ἡ καταληρωτικὴ καταστολὴ τῆς στάσεως τῆς Μεγ. Φρυγίας, ὁ θρίαμβος καὶ ἡ εὐδοκίμους τῶν τριῶν στρατιωτῶν ἐξήγειραν εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τὸν φθόνον καὶ τὴν μοχθηρίαν τῶν ἰσχυρῶν βασιμῶν, ὅστε οἵτις ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν ὁμόφρονον καὶ ὁμόφρονον ἑταίρον Ἀβλάβιον δειλίαν τούτους παρὰ τῷ βασιλεῖ δι' ἐράλημα ἰσχυρῆς προδοσίας· παρέστησαν αὐτῷ τοὺς ἀτυχεῖς τούτους ὡς σπουδαζομένους, καὶ ἐπιβουλεύοντες τὸν φρόνισμα τοῦ βασιλέως καὶ τὴν γενικήν τῶν κληρονομῶν ἀνατροπὴν.

Αἱ ἐπιθέσεις αὐτῶν σπουδαζομένης καὶ διαβολαὶ ἦσαν οὕτως ἀληθοφανεῖς, ὅστε ὁ βασιλεὺς παραπισθῆς ἔλατται αὐτοὺς ἐντὸς ἡμέρας καὶ σκοπιανῆς φρενικῆς καὶ διαβρωτῶν ἀλάστον δεσμεῖται τὰ μέλη ἐκείνα, ὅτινα ἐτίμησαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ καὶ ἰδοῦσαν καὶ πολλὰς ἔσσαν τὸ κρέτος.

Οἶδεν αἰσχρότερον τοῦ φθόνου, τῆς σπουδαζομένης καὶ τῆς διαβολῆς!

Οἶδεν διαβρωτότερον τῆς ἀχρηστίας, ἡν ἀποστρέφεται ὁ Θεὸς καὶ βδελύσσεται ἡ ἀνθρωπότης!

Ὁ Νεποτιμῶς, ὁ Οἰθῶς καὶ ὁ Ἑρπυλίων ἐρωτοῦσαν ἀλλήλους τὴν αἰτίαν τῆς τοιαύτης πρὸς αὐτοὺς τοῦ βασιλέως συμπεριφορῆς, κατόπιν τοσοῦτων τιμῶν καὶ ἀρετῶν καὶ ἔργων.

Παρήλθεν ἰσάνος χρόνος· οἱ ἀτυχεῖς στρατιῶται ληρομνησθέντες ἐν τῇ φιλίᾳ ἡφίσταντο ἀγογγύοντας τὴν ὄψιν μὲν τῷ βασιλεῖ, ἠκούοντες πῶντο εἰς τὴν καταστολὴν τῆς ἀλη-

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΛΑΟΥ - (Λύκεια)

Ἐκ τῶν Ἐξοχῶν Κυθωνίων

θῆας.
 Ἐνθὸς δὲ τὰ πάντα εὐδοκίμους ἐν γαλήνῃ καὶ ἡρεσίᾳ, διὰ μόνον ἡγεμῶν διηγεῖται· ἰσάνος μὲν ὁ δεσμοφύλαξ τῶν κληρονομῶν, ἀπὸ τῶν σφαιρῶν καὶ δικαιότερος τοῦ βασιλέως, καὶ ἔπειθ' ἐπὶ οὐδέποτε κληρονομῶν καὶ γαλήνῃ εἰς τὴν ἐπ' οὐρανόν· . . . ὁ φθόνος.
 Ὁ φθόνος ἦτο περιφρονητικῶς, ἰσάνος ἀνίσταντο οἱ πλοῖται στρατιῶται· ὁ Ἀβλάβιος ἀνίστατο καὶ κληρονομῶν τὸς κληρονομῶν τοῦ Παλατίου περιφρονητικῶς νὰ πείσῃ τὸν βασιλεῦ ὅτι ἡ ἀνωμοσία ἐκπίπτει ἀπὸ τῆς φρενικῆς μέχρι τῶν ἰσχυρῶν τοῦ κρέτους καὶ ὅτι εἶναι ἀνάγκη ν' ἀποκαθῆται ἡ κεφαλὴ αὐτῆς διὰ τῆς καταμύσεως τῶν ἐκπεριφρονητικῶν!
 Ἐπὶ τῶν ὁμοφρονῶν ὁ φθόνος κατ' ἐπίστασιν καὶ ὁ βασιλεὺς ἐκείθεν καταδικαστικῶν ἰ-

ποφρονητικῶν τὸ κληρονομῶν θὰ ἐκείνη τὴν ἐπίστασιν, ἂν μὴ ὁ ἀγαθὸς δεσμοφύλαξ κληρονομῶν καὶ ἀδελφόμενος δὲν ἀνέγγελλε τὴν ἀλιβερίαν εἰδήσιν εἰς τοὺς στρατιῶτας.
 Οἵτι μετὰ πλείστον δικαίων διαμαρτυροῦνται, μετὰ τὸ ὁμολογεῖν τὴν ἀθεοφρονητικὴν καὶ ἐν τῇ ἰσχυρῇ ἀπληροσφίᾳ τῶν τῆ ἀσχηρῶν τοῦ Νεποτιμῶν γονυκλιτικῆς καὶ τὰς χεῖρας ὑφαιρῶντες πρὸς τὸν οὐρανόν· «Θεὸς τοῦ Νεποτιμῶν, κληρονομῶν, ὅστις ἔσσης ἐκείνων ἡμῶν τοὺς ἐν Ἀσίᾳ τρεῖς ἀδελφούς καταδικῶν, θεὸς τοῦ Νικολάου, σῶσον καὶ ἡμᾶς τοὺς οὐδὲν παύσαντες, θεὸς τοῦ Νεποτιμῶν, μετὰ τὴν καὶ ἀπείρῳς ἐπιβουλεύματα τὴν ἀρωγὴν σου σπεύσον ὡσον ἡμᾶς ὅτι ἀδικῶς ἀποκλήματα. Τετὰρ προσκαλεσθέντες ἡμᾶς οἱ οἰκτιροὶ, Κύριε . . . οὕτως καὶ ἄλλα τοιαῦτα ἐκκαλοῦντο

τα, ὧν ἡ ἰδιουτέλεια καὶ φαυλότης ἐπὶ πολ-
λά ἐτι, ἐκόλυσε τῆς ἐπὶ τὰ πρόσω πορεί-
αν τοῦ πολιτικοῦ τῆς ἐπιστήμης ἀστέρος.

Τὰ πράγματα ὅμως ἔχουσιν ἄλλως σφί-
μαρον· αὐτὸς ὁ ἴδιος θρησκευτικὸς δάκτυ-
λος παράγει ἡμῖν ἅπειρα τὰ μέσα τῆς ἀ-
νιχνεύσεως παντὸς ἔρθου καὶ ἐπὶ τὴν μετὰ
λόγου ἐπίγνωσιν τῆς ἀληθείας.

Οἱ κατὰ καιροὺς παρ' ἡμῖν καταγίναντες
πρὸς ἀνίχνυσιν τοῦ φωτὸς ἐν τῇ οικίᾳ τοῦ
Μεσομέρου ἀνακαλύφει, ὡς προείπομεν
κατηγγέλθησαν ὡς ἀγόρται καὶ ἡμεῖς αὐ-
τοί, ὅτι ἠκούομεν εἰσθεὶς νεάζοντας τὰ ἐ-
πιστημονικά τῶν διδασκάλων μας διδάγμα-
τα καὶ ἦντο ἐν τῷ ἡμέτερον πνεύμα τὰ νό-
ματα τῆς ἀληθείας, κατεδικάζομεν εἰς πε-
ρριμένην τοῦδε ἐξασκοῦντας τὸν ὑπνωτισ-
μὸν καὶ σπουδάζοντας τὰ σοφὰ ταῦτα ζη-
τήματα. Ὅταν ὅμως πρὸς τριακονταετίας
ἐν Θεσσαλονίκῃ ἐν μέσῳ τῆς εὐρυτέτης ἡ-
μῶν παλατιᾶς παρέστημεν θεαταὶ πολλῶν
τοιούτων φαινομένων, ἐξήστῃμεν, ἐθαυμά-
σοιμεν, κατεγίνωμεν, πολλὰ πειράματα ἐπὶ
πειραμάτων * ἐντηγγίζομεν καταλλήλως,
ὥστε νὰ πλησιάζομεν σήμερον εἰς τὸ εὐ-
τυχὲς ἐκεῖνο σημερινόν, τὸ ὅποιον δι' ἡ-
μιμονῆς αἰδηρὰς οἱ τῆς ἐπιστήμης μύσται
θὰ φέρωσιν εἰς αἴθρα πέρας πρὸς τὸ καλὸν
τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.

Πρὸ τριακονταετίας ἐν Θεσσαλονίκῃ πα-
ρέστημεν θεαταὶ τῶν ἀκολούθων ὑστερικῶν
εἰκόνων ὡς διὰ βραχείων θὰ περιγράψω.

Ἐκατοὺς 15 ἡμῶν θεδαίως παρέστη πρὸ
τινος λυπηρὰς εἰκῆς οἰκογενειακοῦ θίου
ἢ θὰ ἔκρουσαν ἴσως διὰ τὴν εἰς τὴν τότε Κυ-
ρία κατέπεσε λιπέθμος. Ἡ πρόσκαιρος δ'
αὕτη ἀπόλεια τῶν αἰσθητηρίων τοῦ ἀνθρώ-
που κοινῶς μὲν καλουμένη λιποθυμία οὐδὲν
ἕτερον εἶνε ἢ ὁ ὅπὸ τοῦ περιφανοῦς τῆς
ἀρχαιότητος ψυχολόγου Καρτεσιῦ καλου-
μένος λήθαργος· ὁ δίκην νεφελῆς καλύπτων
τὰ κέντρα τοῦ ἐγκεφάλου ἔπου εὐράζει ἢ
φυγὴ τοῦ Καρτεσιῦ. Κατὰ Γαλγῶν δὲ εἶ-
νε πίστις τοῦ φρενικοῦ νεύρου διακλαδίζο-
μένου ἐπὶ τοῦ διαφράγματος, ἐπ' οὗ ἐπρο-
βαίετο ἡ εἶδρα τῆς ψυχῆς.

Τὸ θεδαίον ὅμως εἶναι κατὰ τὸν μέγαν
νευρολόγον Charcot ἀναγνώσαντα περισπού-
δαστον φρενολογικὴν μελέτην ἐν τῇ Ἱατρι-

κῆ τῶν Παρισίων Ἀκαδημίᾳ ἐν ἔτει 1882,
εἶτι ἡ λιπέθμος αὕτη κατάστασις, ἦν λή-
θαργον ἀπεκάλεσαν, οὐδὲν ἕτερον εἶνε ἢ
βαθὴς ὕπνος προελθὼν ἐξ ἀπλῆς ἐντυ-
πώσεως ἀντικειμένου τινὸς ἢ Ἵπνωτισμοῦ.

Ἐὰν ὁ γῶρος ἐπίτραπῃ ἡμῖν, εὐχαρί-
στως ἠθέλομεν ἐκτιλεῖν τὴν φρενολογικὴν
κατάστασιν τοῦ ἐγκεφάλου ἐν καταστάσει
ὑπνου (σχετιζομένου μετὰ τῆς ἀνὰ χεῖρας
μελέτης ἡμῶν) κατὰ τὰ πειράματα τοῦ πα-
ραφανοῦς ἀγγλοῦ φρενολόγου (Durham)
ὅστις τὸ μόνον τὴν καθολικὴν ἀναμίαν
ἀπέδειξεν, ἀλλὰ καὶ τὴν σχετικὴν μείωσιν
τοῦ ἄδρους τῆς κεφαλῆς τοῦ ἀνθρώπου ἐν
ᾧρα ὑπνῷ, διὰ συστάσεως μουχῆς ἄρα δὲ
καὶ νευρικῆς προκαλουμένης, ἐν εἰδει ἑλα-
φρᾶς καταληψίας, ἣτις κατὰ τοῦτο δια-
φέρει τοῦ λήθαργου, ὅτι πλὴν τῆς καθο-
λικῆς τοῦ σήματος ἀνασθησίας, ἣτις ἐπι-
κοροῦται διὰ παρακινήσεως ἐαλένης, καὶ
ἐγγχεύσεως ἢ τοκατοῦς δυνάμειδρα νὰ ἐκτε-
λέσομεν ἐν παντελεῖ ἀνασθησία.

(Ἔσται συνέχεια)

Σμύρνη
ΜΑΡΙΝΟΣ ΚΟΥΤΟΥΒΛΛΗΣ Ἱατρός

Σ' ΤΟΝ ΑΝΕΜΟΜΥΛΟ ΤΟΥ ΚΟΥΚΛΟΥΤΖΑ

Ὁ χρόνος ποῦ τὴ λήθη του δτου
περὰς ἀρίνας
καὶ στῆς καρδιας παρηγοριά κα' ἑλπίδα
μ' αὐτὴ δίνει
σ' ἐσέ τὴν ἐριτζ βαρεμά !

Καὶ τόσκι σπῆκεις ἐρημος γυμνός
καὶ ἑμασμένος
καὶ μέε τὸ κοῦφιου σου κορμὲ φρονιάζι
φρολιασμένος
ὁ Γαϊόνης, τ' ἄγαρο πουλί !

ΣΜΥΡΝΗ
Ὁδυσσεὺς Ε. Χριστοδοῦλου.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΖΑΠΛΟΥΤΟΙ & ΖΩΓΡΑΦΟΙ ΔΙΜΩΤΤΟΝΤΕΣ

Γ'

Ἀνάκαθεν ἐκείνοι τὸν καλ-
λιτεχνῶν ἠδοκίμησαν καὶ ἐν
εὐδαιμονίᾳ τὸν θῶν διήγαγον,
εἴτινες ἐζήσαν εἰς κέντρα ἐνθα
ὁ Πακτωλὸς εἶσι ἀκράτητος,
εἴτινες ἐκολάκισαν τὰ κατὰ
τόπους ἴθιμα καὶ τὰς ἐφημέ-
ρους ὀρέξεις τῶν ἀθέμων ἢ εἴ-
τινες ἠτύχησαν νὰ περιστοι-
χισθῶσιν ὑπὸ εὐπατριδῶν διη-
νεκῶς ὑποστηρίζοντων αὐτοῦς.
Εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην κα-
τηγορίαν ὑπάγεται ὁ μέγας ζω-
γράφος Πέτρος Παῦλος Ροῦμπανς, ὅστις ἤ-
κμασε περὶ τὰ μέσα τῆς 17', ἐκατονταε-
τηρῆος καὶ κατέστη περιώνυμος διὰ τὴν
μυθώδη πολυτέλειάν του. « Πᾶς ἕνας ἐπι-
σκοπεύομενος τὴν Ἀμβέρσαν, γράφει ἢ Le-
cture, εἴτε χάριν τῶν ἐμπορικῶν αὐτοῦ συμ-
φερόντων εἴτε χάριν ἐπιστημονικῶν μελε-
τῶν, δὲν ἀπηξίου νὰ ἐφοδιασθῇ διὰ συστα-
τικῆς ἐπιστολῆς πρὸς τὸν ζωγράφον, οὗ τὸ
ὄνομα καὶ αἱ μετὰ ὑψηλῶν προσώπων σχέ-
σεις του, ἐμελλὸν νὰ τὸν διευκολύνωσιν εἰς
τὰς ἀναζητήσεις του. Ὁ ἐπισκοπεύομενος τὸν
καλλιτέχνην εἰσέγγατο ἐντὸς εὐρέως κήπου
καὶ διὰ καλλιμαρμάρων στοῶν, κεικορημι-
νωδῆ ἀγαλμάτων καὶ τοιχογραφιῶν ὠδήγγειτο
ὑπὸ λόγου ὑψηρῶν εἰς μεγάλην αἰθουσαν,
ἣς ἢ ἐκ μέλανος μαρμάρου καπνοδόχος, καὶ
δρῶναι οκευθῆναι, οἱ Παρισιοὶ τᾶπητες καὶ
πολύτιμοι τινες εἰκόνες προείδον τὸν πολυ-
δάπανον τοῦ βιοκτῆτος θῶν. Ἐκείθεν ὁ ἐ-
πισκοπεύτης ὠδήγγειτο εἰς θέλαμον λαμπρῶς
πεφωταγωγημένον· ἐκεῖ ἐκατο τὸ ἐργαστή-
ριον τοῦ ζωγράφου, ἐπέθεν ἐξηλθον τόσαι
εἰκόνες περιεκομοῦσαι τῶν ἡγεμόνων πλου-
σίας αἰλάς. Ἐκεῖ, ἀνὴρ τις περιφέρεται
κροσσῶν χροαστήρα καὶ ἐκτεθεῖσαν κατὰ
διαλέξιματα φράσιν πνὰ εἰς τὸν γραμ-

ματία του ἢ εἰς τὴν εἰκόνα του καμμίαν
πανιά. Ὁ ἀνὴρ αὗτος εἶναι ὁ ἐπίσημος
πρόσωπος τῆς Βασιλείου τῆς Οὐλάνδρας,
ὁ φίλος τῶν Βασιλέων τῆς Ἰσπανίας καὶ
Ἀγγλίας ὁ ζωγράφος τῆς Βασιλομνήμορος
τῆς Γαλλίας, ὁ Ροῦμπανς. Ὅταν ὁ ἐπισκο-
πῆς τὸν πλησιάσῃ, ὁ καλλιτέχνης τῷ εὐ-
χεται τὸ « ὡς εὖ παρίστης » καὶ εἴπειτα ἐπα-
κολουθεῖ νὰ ζωγραφίσῃ, ὑπαγορεύῃ καὶ ἀ-
κροῦται τῆς ἀναγνώσεως τοῦ Τακίτου, χω-
ρὶς ἐν τούτοις νὰ παύσῃται διαλογόμενος με-
τὰ τοῦ θῆου του. Ἐκεῖ πᾶσις ἀποθῆται τὸν
χροαστήρα, καὶ ὠδήγγει αὐτῶν εἰς τὴν αἰθου-
σαν τῶν συλλογῶν, εἴτινες περιελαίονται ἐν-
τὸς μεγάλης στρωγγύλης οκευθῆνης φωτι-
ζομένης ἀνοθῆν ὡς τὸ Πάβιλον τῆς Ρώμης
καὶ οκέστανται εἰς πολιτήμιου λίθου, ἀ-
γάματα καὶ ἀργαῖα ἀπὸν, ... ἢ μακρὰς
ἀναζητήσεις ἐπιπέμειν ὅστος 15' Ἰταλίας,
Παραπλεύρως ἐκατο ἢ Βιβλιοθήκη σπανίων
βιβλίων μετῆ καὶ ἀπόταρῶν πικρ πρὸς τὸ
ἄλλο μέρος τὸ ἐργαστήριον τῶν μαθητῶν τοῦ
Ροῦμπανς. Ἐκεῖ ὑπῆρχον καὶ σπῆλαι ἕθων
ἢν ὁ ζωγράφος ἐμελλετα τὰς κινῆσεις χηρῆς
νὰ ἐξηγγεῖται.

Ὁ Ροῦμπανς πλὴν τῆς οἰκίας ταύτης εἶ-
χεν ἑτέρας ἐπιτά, πρὸς δὲ καὶ ἰκανὰ ἐπαύ-
λαι, ἐν αἷς εἶταιχεν ὁ πόργος τοῦ Σπῆν, περὶ
λαμπάνων λαμπρότατα τοπαία, δόσκι, ἑλγ,
λίμνας. Ἡ ἀκολουθία του ἦτο τοσοῦτη πολ-
λυκέρωτος, ὅστε ὁ δοῦς τῆς Βραγαδέτης,
ὅστις εἶχε ποτε προκαλέσει αὐτὸν εἰς Πέ-
λα Βιταϊόζα, φοβῆθεῖ τὸς ἐαπὸνας μᾶς
τοκῆτης φιλοξενίας πέμπη ἀπέσταλμένον
εἶνα τὸν σταματήσῃ καλ' ὀδὸν καὶ τῷ
προσέγγῃ 1000 φρ. δῶρον. Ἄλλ' ὁ γε-
νωκόμορος ζωγράφος ἀπέριψεν αὐτὸ καὶ ἀ-
πῆντησιν « ἐπὶ δὲν προετίθειτο νὰ ζωγραφίσῃ,
ἀλλὰ νὰ διασκεδάσῃ, ἐπὶ τὶ νὰς » ο τὶ γμ ἄς
εἰς τὴν ἐπαύλιον τοῦ δομῆς, ἐπ' ἢ καὶ ἐκεί-
μοι ος δὲ ἴξο δὲ του 10 ἔκα τ. φράγγωνι-
Κοδοῦται
Δ. Βογαζιάνης

* Περὶ τῶν ἐπιπέμειν αὐτῶν, ὁ ποῦς π. Α. Βαλαριανταῖς τὶ τὴν
ἐπὶ καλλιτεχνῶν πρὸν 1860ν 1870ν κατὰ φρενολογικὴν καὶ κα-
τὰ ἐκπεριπέμειν ἐν τῷ Περὶ φρενολογίας τοῦ κ. Κ. Σαλίου.

ΜΙΑ ΚΛΑΣΙΚΗ ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗ ΣΚΟΡΔΑΛΙΑ

‘Εγὼ κ’ ὁ Μιχαὴλ Σπανός κατ’ ἀντίθετον πρὸς τὰ παχύτατα μονοτάξια του τὰ ὅποια ποικιλοτρόπως ἐλαιουοῦντο κατὰ πάσαν γυῖσιν του καὶ εἰς λουτροῦν ἀναπόψυκτον ἐπεβάλλοντο μεθ’ ὅλην τὴν κατ’ ἐκεῖνο τὸ ἔτος λειροδρίαν, εἰμεθα διδάσκαλοι μίς Κοινότητος, ἢς οἱ ταγοὶ πελώριοι Τσορπατζῆδες δύο μόνον πράγματα παρευλαβῶς ἐλάτρευον: τὰς σπονδὰς πρὸς τὸν Θεὸν Πάτριον καὶ τὸ Κοινοτικὸν τα-Ταμεῖον, τὸ ὅποιον μεθ’ ὅλην τὴν ἀδυναμίαν καὶ καχεξίαν του, κατὰ κανὸνα τοῦ τοφλοῦ Ἐρωτος, τοῖς ἤτο ἢ πολυτίμητος ἐρωμένη.

Συνῆδ’ αὐτοῖς κοινοτικοῖς κανόσι ὁ πλέον προγύστατος ἐξ αὐτῶν ὁ διὰ τῆς πλατυτέρας ζώτης του ἐπιβλητικώτερος ἀντιπροσώπων καὶ τὴν Πνευματικὴν τοῦ τόπου Ἀρχὴν καὶ κατὰ τὸ “ Ἀδὸς ἔρα ” καὶ κλειδοκράτωρ καὶ τηρητὴς τοῦ Ταμεῖου ἐγένετο.

·Κῆτος γὰρ οὗτος μεγίστους βροχθίαις δυνάμενος ἐχθῆς.

Ἀγνύσαμεν χάριτι θεῆς καὶ δι’ ἐχθῶν τοῦ πλέον προγύστατος Τούρπατζη, Ἐντιμωτάτου προκρίτου, Ἐξοχωτάτου Ἐφόρου καὶ Εἰδικῶ Ταμῆου καὶ τηρητοῦ πάντων τῶν τῆς ἀφορίας θεσμῶν, τὸ ἀπὸ τὰς Ἀρχὰς τοῦ Σχολικοῦ Ἔτους μέχρις Ἰανουαρίου διάστημα ἐν μόχθοις, κόποις, παγετοῖς, νηστεία καὶ συνεπῶς καὶ ἀγρυπνία χωρίς νὰ τόχωμεν οὐδεμίαν εὐδοκίαν τοῦ Ἐντιμωτάτου Ταμῆου.

Εἶνε ἀληθῆς ἡμεῖς πλειστάκις ἐπεβίλαμεν εἰς τὴν προγαστρικήν Ἐξοχότητά του τὰ παράπονά μας ἐπενθυμίσαντες αὐτῇ τὸ νησιτικὴ ἀρκοῦδα δὲν χορεύει διὰ χαλαίνοντος τοῦ στομάχου τῶν διδασκάλων, χαλαίνει ἢ ἐκπαίδευσις, ἀλλ’ ὁ Ταμίας - - ἔλκεται Ἰερουζάλαθ τῶν ἀθηναίων καὶ ἄλοφωδόμενος καὶ προφασίζόμενος προφάσεις ἐν - - - (ἀν-οχοίαις)

Ἐνθυμώμεθα τότε πῶς ἐκλίναμεν ἐνόπιον του συνηρημένον οὖτος ἐλπίει τὸ ῥῆμα πεινάω τὸ ὅποιον κατὰ τὸν Σου-

ρὴν πᾶς διδάσκαλος κίλνει ἀσυνάρτητον.

·Ὁ Ταμίας ὅμως εἰς τοιαύτας κίλοις δὲν ἐκάμπετο. Πάντοτε δὲ εὐμενῶς φερόμενος μᾶς προσέφερε ῥακὴν.

—Μὴ - - - τολήμου νὰ τῷ παρατηρήσω πολλὰκις, δὲν σιτροῦμεθα ἄρξεν - - -

—Πῆγε ἕνα παιδιὰ μου, ἀπῆλθα κενὸν τῆν κενυαίην τὴν τοιαύτην λογικὴν ἐμ-

Πῆγε ἕνα παιδιὰ μου!

περιέχουσαν· θωπεύων τὴν γενεάδα του πρὸ τῆς ὁποίας ἠγορευοῦντο ὄργιλα αἱ τοῖχες τοῦ μύστακος τοῦ σφραδελίου Σπανοῦ.

Ἐδοκιμαζόμεθα εἰς τόσον, εἰς δὲ τὰς πρὸς τοῖς ἀρμοδίως ἐγγράφως γενομένας παρουσιάσεις μας ἐλαμβάνομεν εἰς ἀπάντησιν καὶ ἀπελατοίαν τὰ ἐξῆς στερεότυπα . . . Σὰς συνιστῶμεν ἐφεκτικότητα μετριοπάθειαν, Ἐ - - - πομονήν ! !

·Κεκορησμένοι στόμαχοι κενοὺς θὰ νουθετώσι .

ὀρωόμενος ἐκράυγιλον διὰ ἔλιπτον τελευταῖον βιέμμα ἐπὶ τινος ἱστορικῆς δι’

ἡμὲ καταστάσης ἐπιστολῆς βλέπω καὶ ὁ-ὄ στερεόγραφον.

Υ. Γ. Ἐλάτε τῷ κ. ταμῆα νὰ εἰσπρίξῃ καὶ ἀποστείλῃ τὴν κεκακωτισμένην - - - τὴν.

·Ὀλίγον ἔλκετε νὰ μᾶς ἔλθῃ κόλλος.

Ἐκρημάσαμεν τὰς χεῖρας, εἶδεν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ μὲ μὴ καλὴ νύκτα ἐχορησθημεν ἕνα - - - ἐν ἀγρυπνία λατρεύομεν τὴν θεότητα τοῦ Αἰόλου ὑπὲρ τῆς τεταλαιπωρημένης γαστρὸς μας τῆς ἐπὶ τοσοῦτον καιρὸν μουσουροῦσης τὴν Grand Via.

Ἐκλίναμεν τὰς κεφαλὰς μας καὶ δάκρυοι καὶ πίνην ἐκοσμήσαμεν τὰς ἡμετέρας στροφάς, διὰ ἠκούσαμεν κρονομένην τὴν θύραν τοῦ οἰκήματος, τὸ ὅποιον θὰ ἐλάμβανεν εἰς τὰ τέλος καὶ τὴν κτηρικὴν ἀντιωνυμίαν «μας» εἰάν θὰ ἐχομεν πληρώσῃ τοβλάχιστον ἐνὸς μηνὸς ἐνοίκιον.

Ἄν ἔχαμεν δυνάμεις σωματικὰς πλέον νὰ τρέξομεν ν’ ἀνοίξομεν.

Μὲ φωνὴν ἠμίτηνον καὶ οἱ δύο ἠρωτήσαμεν.

—Ποῦς εἶνε;

—Ἀνοίξατε. Ἐγὼ ὁ Χατζανδρονῆς ὁ κενδηλιανάπις.

Ἰδοὺ ἐν “φθ” ἐπὶ τέλους πυρηγορίας εἰς ἐν τοσοῦτον σκότιος.

—Ἐχεις ἐπάνω σου κατένα κηρὶ; τὸν ἠρώτησα.

—Βρὲ ἀδερφέ ἀνοίξατε τί θὰ τὰ κήρη τὸ κηρὶ;

Κατεβαίνομεν καὶ οἱ δύο γαῖοντες δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ εἰς τὰ θεοσοκώτινα μὲ καταβάσεις ἀσυντάκτους φωνικά, ὄφ’ ὅ ὁ κ. Καταβαίνης ἐν τῷ σφρακτικῷ του οὐδὲν σχετικὸν ἀνέφερε περὶ διατροφῆς καὶ μεθοδοσιῶν διδασκάλων.

—Ὀἶμοι σκότος; ψηλαφητὸν ἐκράυγιζεν ὁ Σπανός. Τῶν ἔσω γὰρ ἀκοισαριῶν δοθέντων μύριοι ἐξωτερικοὶ ἔπονται.

Μετὰ μορᾶς πρὸς τοιοῦτος ψηλαφησεις καὶ ἀναψηλαφησεις ἐπ’ τῆς κλειδοκωίας εἰσηγάγομεν τὸν Μίγαν Ἐκκλησιαστικὴν τῆς Κοινότητος Χατζανδρονῆν εἰς τὴν θεοσοκώτινην φουλεάν μας.

—Μὰ οὔτε πετρέλαιον ἔχετε ἀδερφέ;

—Ἀφ’ οὗ ἰσιτρήθημεν ὄσπου καὶ ἔλθου . . .

·Καὶ σιτρίζοντες εἰς τῶν βροχθῶν

Ὀἶμοι σκότος; ψηλαφητὸν

μας τὸν μεθ’ ὄιον τὸν φουτεῖνον τίτλον του πεσοκωισθέντα ἀνδρα, ἀνιβημεν τὴν βροχθῶς καὶ τρηγοῖς διαμικτωρομένην κλίμακα τοῦ ἄνευ κτηρικῆς ἀντιωνυμίας οἰκήματος.

—Ὁ Ἄδης φέλοι μου προτιμώτερος εἶνε μὰ τὴν ἀλήθεια! εἶπεν ὁ Χατζανδρονῆς πεκφραθῆς.

Καὶ ποῦ νὰ ἠοθάνεου τὴν διαμαρτυρίαν τῆς μόλοσι καταστικτοῦ φουτεῖνός μας φουτεῖνός Χατζανδρονῆ;

Τίλος πάντων, ἐξηκολούθησε, ὁ κήριος θεογάμης ὁ - - - ὁ - - - ὁ καὶ μᾶς ἀρῆδισαν ἄνωσ τοῖς τίτοις, ὅσοις δύναιται ν’ ἀποκτήσῃ ἕνος ἰσθῆτος Κοινοτικῶς προκρίτου, ὅστις πάντοτε ἐξῆς Θεοῦ ἀνηλεῖστατος τοῖς ἰστοιμῆτοις καθίσταται, ὅλος ἐμπαροκωτικῶς μὲ ἀνῆτοις τὰ σὰς προτιμῶν τὰ ἐξῆς.

Ἦνα ἐξοκωισθῆ ἡ θῆσις σας καὶ μέσον αὐτοῦ ἔχητε καὶ τὴν ἐπίσταν τῆς Μητροπολιτικῆς Ἀρχῆς, καθόσον γνωρίζετε εἶνε προσωπὸν ἰσχυρὸν, κατ’ ἀρχὰς θὰ τῷ χαρίσκει ἐκ τοῦ ἔχειν λαμβάνειν σας πέντε λίρας ὡς ἐλάχιστον δῶρον. Θὰ γνωρίζετε ἀπὸ τὸ μπακάλικό του, θὰ τὸ ἠακίχητε πάντοτε μιλῆ. - - -

—Βρὲ ἀδερφέ, εἶπεν ὁ Σπανός εἰ εἶν’ αὐτά, αὐτοῖς συντάσσει προκοσμήματα!

—Μὰ γιατί νὰ μὴ φέρῃ καὶ τὸν τίτλον τοῦ Σοββοζαυγοῦ ἄφ’ οὗ δὲν θὰ εἶνε δυνατὸν νὰ καταργηθῶσι τὰ Ὀφρῆκιά του ἔτιτε ἔγω.

—Μὰ πέντε λίρας Χ’ Ἀνδρονῆ εἶνε.

—Ὁχ ἀδερφέ, ἄδωστέ του τὰ μισά.

—Μὰ ἂν θὰ δεχθῆ τὰ μισὰ τῶν πέντε!

προσέθεσα πάλιν.

—Αυτή της μεθόδου των τριών μας επι-
τυγχάνεται ή μέθοδος των πέντε. Νέος
έπιστημονικός όρος! Έκράυασον ό Σπα-
νός.

—Μαζή μ' όλα αυτά ό κ. Θεοζάρης,
προσέθηκεν ό Χατζηανδρώνης, άρχαίω
πατροπαράδοτῳ έθίμῳ στοιχών Σας πα-
προσκαλεί την προσοχή Κυριακήν της
τυροφάγου εις γούμα.

—Μέγα του τό έλευς! ανεπλήρωσα έρώ.

Οι άνωτέρω διάλογοι έλάμβανον χώραν
πάντοτε εις τή σκοτεινή, ό δέ Χατζηαν-
δρώνης, άνθρωπος των φάτων και των
πολυελαίων σπλογγισθείς επί ταις έρω-
χληπαίς έν περιβάλλοντι κακώσεσιν έθε-
ώρησε καιόν νά μās παραλάβη εις τό κελ-
λίον του, ύπερ και φωτιστόν και έδραστίς
έν κλασική εκ βακαλιόρου σκορδαλιῶ
σκορδαλιῶ θά παρῆχεν ήμῖν γούμα.

Και ήρχίσασιν διά της μεθόδου των
τριών τάς κατορθώσεσ μάς και την προς
τό πλήρες γαστρικός άνταπόσεως κελλίον
άγουσαν όδόν την πλήρη έλαίων, και
σκορδαλικών όνείρων.

—Υπάρχουσιν έντεχώς τέγγειες γυχαί
έν τῷ κόσμῳ, είπεν ό Σπανός, των ά-
ποίων ή καλωσύνη υίουςι τάς άτημά-
χους ραστίρας των έγκαταλειμμένων των
Μουσῶν έργατιῶν έν τότῳ φωτεινῷ πλή-
ρει κτίσση και βλωμοίς!

—Σκορδαλιῶ Σκορδαλιῶ! Ουρεκτικατά-
τη κλητική πτώσεσ, διελογιζόμεν κατῷ
ώδόν, και πρώτης κλ(ή)σεως όνομα ού-
σιαστικώτατον!

Εισήλθομεν κατοῦντες έν τῷ ιστορικῷ
κελλίῳ. Έδώ φάτα, εκεί φάτα. . . .
Μεταβαίνω εις τό έρωμαίον - - -
άλλά σκορδαλιῶ δέν φαίνεται.

—Ω μεταβολή των τεχνολογικῶν όρων!
Αφηρημένον Ούδουσιτικῶν κίττατε Χα-
τζή Ανδρώνη.

—Αυα και σίς οι άσκαίλοι πάντα σχη-
λαστικῷ έτοιμαθε!

—Κακός κάκιστος υ'ανός Χατζηανδρώνη!

—Τώρα την φάτω! Υασημονή!

Και ό Χατζή Ανδρώνης άνεχώρησεν.

Έσείνωμῳ μόνου.
Ο Σπανός έξήγαγε χάρτην και έγρα-

ψε.

—Τι γράφεις άδελφέ; τῷ έρωπῷ.

—Ποίημα!

—Ω! και εύρίσκεσ τή νήματα της ιδέ-
ας;

—Έχω τή ήνία της πείνης και είνε άρ-
κετόν.

—Ακουσον λοιπόν πεζῶ συνάδειξε!
Και έγερθείς ήρχισε νά απαγγέλλη.

Σ' την Άποκρηά

Όταν ήρχισεν άλλοι μ' άρχή και παρατήρη-
ση τῶν έπισημητέων καί άδελφῶ καί φίλων.
Ήδη καί γυμνασιώτασ σ' εύρίσκω ό ε ο κ ρ ε α
Νά λίττω, τά ζευγαίοντα μέσῳ τῆς ιστορίας.

—Τά συγχαρητήριά μου φίλε Σπανέ.
Είστε τῆ άληθεία ποιητής!

—Και πεινασμένος!

—Βέβαια! Άλλ' ή Χατζηανδρώνης άρ-
γεί!

—Σημίον ότι ή έντεχία πάντοτε βρα-
δύνει.

—Ακούω βηματισμούς αυτός θά είνε!

—Αυτός βέβαια και κατευθύνει τά βή-
ματά του προς έργον άγαθόν.

—Άλλ' ή μεσοσία μας έπεφάνη με κε-
νάσ εις χείρας.

—Δυστυχέσ άνθρωποι. Κενά έμελέτη-
σαν" οι άλιτήριοι. Η Σκορδαλιῶ συ-
νηρέθη και άνημέθη!

—Αί!

—Αί!, Έκπληκτοι και οι δύο εκράζα-
μεν.

—Περνοῦσα από του Έφρόου Μπελεγρή,

Την έβριλαν στο χέρι

στο σπῆι τον μπροστά ήσαν όλοι συνα-
γμένοι. Έπήλαιναν ν' άποκρηέψουν. "Α-
μα μ' είδανμέ την σκορδαλιῶν χωρίς και
νά κάμουν πολλές διατυπώσεσ την Έβρα-
λαν σ' τό χέρι, διότι δύο εξ αυτών ή Τσα-
νακογλόφτης και ή Μαλιάκας δέν καταλό-
νον κραύτα την τυρινήν έβδομίδα, τί νά
σῆς κάμω! Αυτό! άδέρφια μου είνε τσορ-
πατζήδες!!

—Όσο μόνον με την άνάμνησιν θά μεί-
νωμεν;

—Ναι της Σκορδαλιῶς Σκορδαλιῶς, ήν
άποκαλιῶ κλασικήν!

Κλίνοντες τά γόνατα και τό ήγῆμα πεινάω-
ω

Μετά δύο λεπτά άνεβαίνομεν την δια-
μαρτυρομένην κλίμακά μάς(;) οι δύο δε-
θόδοσοι διδάσκαλοι κλίνοντες τά γόνατα,
πιζόντες την κοιλίαν, και τό ήγῆμα πει-
νάω—ω.

Αναμνησκόμενοι δέ της κλασικής
σκορδαλιῶς, ήτις τοσοῦτον σκληρά μάς έ-
γένετο έρωμένη ύστε νά μās ύστερήσῃ
και αυτής της κτίσεσ της χάρις εις την μη
κατάλασιν κραύτων των δύο διδασκαλο-
φάγων Έφρόων, επανεπέσαμεν εις τάς
στρομνάς μάς και έν άποχή βρομιάτων
χάρις εις τῶς της Κοινότητος προστάτας
των Μουσῶν έδικαιώσαμεν πληρέστατα τό
όνοματῆς έποχῆς

Απο—κρηά—
Άποκρηά.

Κυδωνία Αθηνών

Η ΜΗΤΡΙΚΗ ΣΤΟΡΓΗ

Εκ τῆς κλασικῆς τῆς Σφοδρίας

Έν τῷ μέσῳ της μεγαλειτέρας θλίψε-
ως και όδύνης τίνα λόγον εκφέρομεν ως

άνακοφῆσιν αυτών - - - τί άκίω. εμῆ τό
έρωδν και προσφιλές όνομα της Μητρός.
«Μητέρα» φωνάζομεν, όποτε ή πόνοσ
συσπῆ τά χείλη μάς, ή ή ήθικῆ όδότη π-
έζει την καρδίαν μάς. . . .

Και αυτου του έρωχῆτου των κακούρ-
γιστῶν του έλι της λαιμημόμων πληρώνον-
τος στερῶν φρικωδῶν κακουργημάτων ή
ύστατη λέξις έν είνε προσευχῆς είνε τό
όνομα της γεννηούσεσ αυτου: «Μάν-
να μου»! Εκφῆρσιν τά χείλη του, τά
μέχρι τουδθ ήσῆς και βλυσημηλις εκφῆ-
ροσιν ή τελουσία σκέψις του φέρσται
προς «Εκείνην» και δικαίως, διότι θά
ήγαπήθη από πατρός, από τέκνον ά-
δελφῶν, συζύγων και φίλων - - - Ποτέ
όμως - - - όχι ποτέ - - - δέν ήγαπήθητε,
οὐδέ θέλει αγαπήθη τόσον, όσον κατό
της Μητρός ήμῶν.

Αυτά τίποτε δέν ύπάρχει έν τῷ κόσμῳ
τόσο όσον είνε ή άγάπη της μητρός,
και διά τουτο ή φωνή της καρδίης μου
τό έρωδν της όνημῆ προσκαλεί ως βση-
θῆν, ύπῆτε μάς περικοκλώσασιν ή ή ή-
δότη της γυχῆς ή ή σωματικῶς πόνοσ.

Η καρδία της μητρός είνε σπηγή άφο-
σίωσεσ διά τά τέκνα της. τό πάν λο-
σομῶν, τό πάν παραβλέπει, άρκει αυτά
μόνον ν' έντεχῶσι, μετά πόσεσ χαράς
παρακοιουθε την άνάστασῆ των βλέ-
πουσα τό νήπιον, τό όποιον έξέθρεψε
διά του γάλακτος της γενόμενον σισια-
ρόν κούριον, ή σερνήν κούριδα;

Πόσα δάκρυα χυμῆ της άσπασῆ ή
πύοτες του!

Μεθ' όπόσον ένδιαφέροτος όδηγεῖ τά
κλονιζόμενα πρώτα βήματά του και μεθ'
όποιασ άράτου ήδονῆς ήκουσι τά άου-
γάστῆτα ψιλλήματα;

Αν ή φῆσις έχῆρσεν εις τον άνδρα
άνώτερα κοινωνικά και σωματικά δικαι-
ώματα, εις την άσθενή γυναίκα έχῆρσῆ
τον έρωδν τιλον «Μητηρ» υπ' όποιον
μάτην ή προσημοδοχος ήτηρ επίζητε.

Τό γλυκῶ ήμα και έρωδν καθῆκον της
διατροφῆς των τέκνων της διά του γά-
λακτος της είνε διά την γυναίκα τό πλέ-
ον ήγηλόσ προνόμοσιν, τό όποιον οὐδέ
δύνεται νά της άφαιρέσῃ.

Κυδωνία Κ. Κ.

Ο ΛΙΜΝΗ ΤΗΣ ΧΙΟΥ

ΚΥΔΩΝΙΑΤΙΚΗ ΖΩΗ

Την προχθές Δευτέρα Έορτήν των Τριών Ιεραρχών τὰ Ἐκπαιδευτήρια ἡμῶν ἤγον τὴν σερνὴν τῶν Γραμματίων πανήγυριν ἐν τῷ καθ' ἡμᾶς Γυμνασίῳ καταλλήλως διακομηθέντι. Μετὰ τὴν νενομασμένην ἱεροπελοπίαν ὑπὸ τῆς Α. Σ. τοῦ Μητροπολίτου Κυδωνίων Κ^ς Γρηγορίου, ὁ ἄλλοθιμώτατος Γυμνασιάρχης Κυδωνίων κ. Ι. Ὀλύμπιος ἐνόησεν τὸ ἀμερῆστον ἐπιμύησαι καὶ συμπαιθεῖν πολλῶν παρ' ἡμῖν ἀπολαύοντος Προξένου τῆς Ἑλλάδος κ. Μαρίνου Σαγούρου, τοῦ ὑποπροξένου τῆς Γαλλίας κ. Ν. Σαπουντζόγλου, τοῦ Δημάρχου τῆς πόλεως κ. Ι. Ἀποστολάκη, πολλῶν φιλομούσων καὶ ἀρετῶν κυρίων κατήρξατο τοῦ ἀπαρμύλλον πανηγυρικοῦ τοῦ Λόγου, ὃν μετὰ προσοχῆς ἠερόσατο ὁ ὄλιγος μετὰ τὴν ἐναρξιν καταρθᾶς φιλόμουσος Διοικητὴς Κυδωνίων Εξ. Νασιβέης.

Μετὰ ὥραϊαν πλοαγωγὴν περὶ τῆς προσφους παραδοχῆς τῆς ἡμέρας ὡς Ἐορτῆς τῶν Γραμματίων καὶ ἔσχατον ἀνασκόπῃσιν τῆς Ποιήσεως ἕως τὴν Ἐσω κατήργασεν ὁ Ὅμιρος, εἰσῆλθεν ὁ λιγὸς ἀγορευτὴς εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς πρώτης τῶν τραγωδιῶν τῆς πολυθροῦν τριλογίας ΟΡΕΣΤΕΙΑΣ, τοῦ τελειοτάτου τῶν δραματικῶν ἔργων τοῦ Ἀθηναίου ποιητοῦ Αἰσχύλου, ὅστις ὑπῆρξεν ἀναμφισβήτητος ὁ μέγας πατήρ καὶ διδάσκαλος τῆς ΤΡΑΓΩΔΙΑΣ, ἢ ὡς λέγει χωρὶς τὸς Ὀρισοφάνης:

Ὁ πόλις ἐκ τῶν ἑλλήνων ἀπορῶνται ἄνεστα πέποιθ καὶ ἀναρῶνται ἐργασίαν ἔχουσι.

Ὁ γαλλιεπέσιαιος λόγος τοῦ κ. Ὀλυμπίου περιεῖχεν ἔσοχα σημεῖα ποιητικῆς ἐξήσεως μετὰ βάνους ἐνοιῶν, ἐνθ' εἰσάνας παραστατικώτατα παρήλανον νεκρῶς πρὸ τῶν διημάτων τῶν ἀπὸ τῶν γελοῶν του ἀνηρημένων ἀκροατῶν οἴτινες ὄντως ἀνευματικὴν ἀμβροσίαν ἤθλων ἐκί ὥραν καὶ τέταρτον χωρὶς οὐδέ τι παρῆσαν νὰ ἀίσθανθῶσι κάματόν τενα.

Αἱ περὶ τοῦ Σαξτηρ βαθυγνώμονος κρίσεις τοῦ δεινοῦ δήτορος, οἱ τῆς Κασσιάνδρας προφητικοὶ λόγοι κατὰ τὴν μετὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος εἰς Ἄργος ἐπάνοδον καὶ πολλὰ ἄλλα τοσοῦτον γραφικῶς καὶ αἰσθηματικῶς διατυπώθησαν ὑπὸ τοῦ κ. Ὀλυμπίου ὥστε πολλῶν οἱ ὀφθαλμοὶ ὑγρᾶνθησαν, οὐδενὸς δὲ καρδία παρέμειναν ἀδιάφορος πρὸ μιᾶς ἀληθοῦς βασιλικῆς Τραγωδίας τοῦ πατρὸς τῆς δραματικῆς ποιήσεως τοῦ βασιλέως τῶν Τραγιῶν.

Ὁ ὑπὸ πάσας τὰς ἐπόψεις ἔσοχος οὗτος Λόγος δημοσιευόμενος ἀναμφισβήτητος πνευματικὸν ἐντρυφήμα θέλει ἀποτελέσει.

Ἡ Ἐλαιοαγορά μας ἐξακολουθεῖ ζωηρά, τῶν ἀγοραστῶν προσφερόντων μέχει τῶν 64 γρ. τραχ. τὸ λαγῆνι εἰςκαλὰ ποιότητις, ἀποδοτικῶν δὲ τοῦτο εἰς τὴν συνεχῆ ζήτησιν τῆς Εὐρώπης ἤτις πληθύνει ἀνάτωρ 130—135 φράγκα τὰ

100 Κλ. μὲ βαρέλλια δωρεάν. Δὲν ἐφθασαν ἐτι ὀριστικὰ πληροφορίαι διευκρινίζουσαι τὰς αἰτίας τῆς ζωηρότητος αὐτῆς, ὡς ὑποθέτομεν ὁμοίως τοῦτο ὀφείλεται εἰς τὴν ἀποτυχίαν τῆς ποιότητος τῶν Ἰσπανικῶν ἐλαίων καθότι εἰς τὰ κατώτερα ἐλαία δὲν παρατηρεῖται μεγάλη ζήτησις.

Κατ' ἀντίστροφον λόγον πρὸς τὴν ἔλαιοαγορᾶν ὑπάσχει μεγάλη νάγκαις τῆς ἀγορᾶς μας ὡς πρὸς τὸ οἰκονομικὸν μέρος καὶ τὸ τοιοῦτον ἀποδοτικῶν εἰς τὰς καθημερινῶς δυστυχῶς σημειουμένας ἐν τῇ πόλει μας ἀναστολάς τῶν πληρωσιῶν διαφόρων ἐπιτόρων καὶ ἰδία τῆς Βυρσοδεφικῆς Συντεχνίας. Ἡ ἰδρυσις τῆς Τραπεζῆς Μυτιλήνης δὲν τυγχάνει πάντῃ ἀμέτοχος τῆς οἰκτρᾶς αὐτῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως. Ἡ παροχὴ δὲ ὅτι πολυκλήθων πιστώσεων οἴχι ὡς εἶδει διεξηκριθῶμένων συνεπέφερε στάσειαπληρωμῶν, εἰς ἐπίμετρον δὲ, ὑπὸ τὰς κρατούσας συνθήκας, ἀπώλειαν δικαιωμάτων τῶν ἐν τῇ Τραπεζῇ Μυτιλήνης καταθετῶν καὶ λοιπῶν δικαιούχων πιστωτῶν οἵτινες βλέπουσι μὲ ἀπέλπισιν τῶν ἡμερῶν τῇ ἡμέρᾳ ἐξ αὐτῶν τῶν πραγμάτων μειούμενα τὰ δικαιώματά των, μὲθ' ὅλας τὰς περὶ τοῦ ἐναντίου γνωστᾶς ἐταγγελίας τῆς κεντρικῆς Διευθύνσεως τοῦ Πιστωτικοῦ τοῦτου Ἰδρύματος.

Ἐξακολουθοῦσιν ἐπιτυχῶς αἱ διαλέξεις ἐν τῷ παρ' ἡμῖν Συνδέσμῳ τῶν Ἐμποροπαλλήλων. Οὗτοι μετὰ τὴν διὰ τῆς τοῦ Δημάρχου κ. Ι. Ἀποστολάκη καὶ τὰς θερησκωνικῆς διαλέξεις τοῦ Ἰεροκήρυκος τῆς Εὐσεβείας κ. Κατσιναβάνη, τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ὁμιλήσει ἵλιαν ἐπιτυχῶς ὁ ἀξιολογώτατος τοῦ παρ' ἡμῖν Γυμνασίου Καθηγητῆς κ. Στ. Δήμου ἐπι ἐνδιαφέροντος θέματος ποικιλλομένου ὑπὸ χαριστάτων παραδειγματῶν. Ἀπασαι αἱ ὀφελίμοι αὐτῶν διαλέξεις δίδον ἀμέριστον τοῦ Κοινοῦ τὴν προσοχὴν νὰ ἐφευκῶσι καὶ πυκνοτάτας τὰς φάλαγγας τῶν ἀκροατῶν νὰ ἀναδεικνύουσι.

Τὴν παρελθοῦσαν Τετάρτην ἤγε τὰ Ὀνομαστήρια Αὐτοῦ ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης ἡμῶν Κ^ς Γρηγόριος. Εἰς ἐνδειξὴν τῆς αἰ Σχολαί ἡγεμον, κατ' ἰπασαν δὲ τὴν ἡμέραν κατεκλύετο ἡ Γ.

Μητροπόλις ὑπὸ πάσης τάξεως πολιτῶν ὅπως ἀσπασθῶσι τὴν δεξιάν τοῦ σεβαστοῦ καὶ γεναροῦ Ἀ Μητροπολίτου Κυδωνίων Κ^ς Γρηγορίου Ὁμολογῶ.

Ἡ ΤΙΜΗ ΤΩΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ ΠΡΟ 130 ΕΤΩΝ

Κατὰ τὴν παρεούσαν τῆς ὑπαρτηζήσεως ἐποχῆς, ἰδία εἰς τὰς Ἀπόκριαι ὅπου τῆς τῶν τροφίμων φθίνει εἰς ποικιλτικὸν σημείον, νεμίζομεν ἱκανοῦν καὶ ἀδιαφέρειν, ἵπως εἰ καὶ παρῆγορον νὰ παραβῶσιμαί ὅπου τῆς τῶν εἶχον τὰ διαφορά τρέφον ἐν εἰσι σωτηρίῳ 1781 ἐν. πρὸ 130 ἐτῶν. Σαλλίτες οἰκιακῶν ἐξέδοσιν ἀθηντακά, κατ' ἐτύχη, σὺμπτῶν περιλθοῦσαι εἰς χαιρᾶς μας, διὰ γραφικῆς εὐαναρῶσται καὶ μελαγχρῆς ζωηρότατα διατηρημένῃ ἀναγράφουσι Γαλλιστὶ τακτικώτατα προσιωλοῦ Σαρναίου οἰκογενειάρχου τὰ οἰκιακὰ μᾶς ἐκείτης ἡμέρας ἔξοδο.

Ἐκ τῶν ἀναγραφόμενων τροφίμων ἡ ἐκεκολληται φαίνεται ἀπορῶς, ἐκ τῶν ὅν ὀνείζων πικᾶσται καὶ πολυκαλῆς χάρις περιεργίαις ἀλλὰ καὶ τῆς ἱστορίας ἀναγράφουσι πιστῶς κατωτέρω τὰ οἰκιακὰ ἐξέδο μᾶς τῶν ἐδαρῶν ἐκείνων ἡμερῶν πρὸς ἀντιπαραθεσιν τῶν σήμερον διαβαρῶν !

1781		
Τουλίου 17		
Κρέας βόταν	παράδες	20
Δύο πέρδικαι		15
Κρέας πρόβειον		10
Πόδες ἀρνῶν		5
Ἰχθῶς		7
Θαλασσινὰ		10
Ἰσπῆρι		2
Κρέμμυκα		3
Ὠρ		3
Χόρτα		3
Κάρυα καὶ σταφίλια		4
Διὰ φῆσινον ἄρτου (φουρματῆκᾶ)		4

Ἐν εἰσι Γρῶσ. 2 πρ. 6 Σχετικὴ ἀναλογία ὑπάρχει καὶ εἰς τὴν τιμὴν τῶν λοιπῶν τροφίμων, δευτέρου μνηστῆ ἐν γινεται ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ λαφροῦ πρὸς 1 γρῶσ. ἡ ὀκτ. τῶν εἰ μακαρονῶν πρὸς 16 παράδες.

Τὰ εἰσιακὰ ἐξέδο τῶν τροφίμων τοῦ μακαρία τῆ λαφῆς Σαρναίου ἀπὸ 1 Ἰανουαρίου 1781 μέχρι 11 Ἰουλίου τοῦ αὐτοῦ ἔτους — ἐκείτω τοσαῦτα ἐπαλασμένονσιν αἱ σαλλίτες — ἀνέλθον εἰς γρῶσκα 639 καὶ 17 παράδες. Ἀντιπρὸς 2' ἐτι ἐν τοῖς ἐν λόγῳ ἐξέδοις ἐτι παρελθόντων καὶ αἱ ἀγοραὶ τῶν ἐκείτων καὶ τῶν καπελίτων — ἐάν εἶχον τοιαῦτα — τῶν προεμένων μετᾶ τῶν ἐκείτω τῆς ἀντιπαραθέσεως ἀντιθέσι πρὸς τὴν παρεούσαν ἐποχὴν ἢ ἐτύγγυται ἐτι μάλλον φοβερωτέρω. Κυδωνίαι 1929

ΣΚΟΡΠΙΑ ΔΟΥΛΙΑ

— Πάροισζον νά τελειώσουν ή 'Αποκρησις.
— Καί ειδησον άκόμα, έν 'πίσημαν!
— Είνα άλγθθαι ότι έπίτος έδει ό κόσμος διά πολλούς και διαφόρους λόγους έν έχει διάθεσιν νά διασκεδάσθ.

— Διά νά καταλάβωμεν λοιπόν πώς έχομεν 'Αποκρησις έν μένει άλλο παρά ν

άνείδημα κανένα βελίον διά νά διαβάσωμεν πώς άπανηρυρίζοντο άλλοτε εις την Βενετιάν.

— 'Η νά διαβάσωμεν εις 'Εφημ. πώς έεργάζετο τώρα εις την Νίκαιαν.

— Είνα και αυτό μία παρηγορία!

— Δέν έγινε και κανέως ογκώσιος Χορός διά νά σάς γράψη τας έντυπίσεις μου.

— Ποία έσμ. ήτο ή άρρωστέρα;

— Τι φορέματα άφορούσε ή Β. ή Γ. και ή Δ.

— Και όλα τή σχετιζόμενα μέ τον Χορόν.

— Κρούετε την άρεθιν ους δε' άλλοτε!

— 'Ο Καίρος έμεις μέ τό παροπίνος μας άποχρησίνε.

— Άνοιξι ουστή!

— Και ό κόσμος έγιναι έξω σπυρζόν διά νά άπολάκη ήλιον και καθαρόν άέρα.

— Φανταζόμεθα τι θα γίνει την Καθαράν Δευτέρα, έν έν ο καιρός εινα καλός.

— Ένα μόνον πράγμα μας έλθμαζιζε ότι εύρισκόμαθα εις τας 'Απόκρησις.

— 'Η άκρίβεια των προφητιών.

— Δι' αυτό ένειτρόφηκα εις έκαινα ποσ γράφει κάποιος εις τό φυλλάδιον αυτό.

— Ποσ μέ 2-3 παράδες έτραγεν κανείς εις Λόρδος.

— Άλλά πότα;

— Περί 1.00 έτών!!!

— Όποια έσμ. έλοι ήμεις τώρα θα ήμεθα άχλιά και σκάν!

— Τα έλ κρανία μας θα έχρησήμεν διά φυλοσφωκός μέλιτος!

— Έγώ τεύλλάχιστον προτιμή νά ζώ τώρα άκρηδοτήριον.

— Παρά νά ήμεν ήδη φαγημένες από τους σκόληκας έστω και εις την μακαρίαν της 'Ψήνως εποχήν.

— Και άν έν άπαυόμεν σ' αυτό ειμεθα έλοι σήφηναι!

— Έπαρχει έμεις κάποιος φάρμακόν διά την άκρίβειαν.

— Κάποιος φίλος μας ελεγε την καλωσίην νά μας τό άνακρίνωσθ.

— Νά έλαττώσωμεν έσμ. κατά τό ήμισυ τό πωσόν των προφητιών μας.

— Όπότα θα έχομεν — κατά τον λήγον του

πάντοτε — άσφαλές κέρδος χρηματικών εκατόν τους εκατόν.

— Έμπρός! θέσατέ το οι παραπονούμενοι εις ένέργειαν.

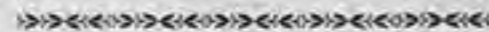
— Καί μας γνωστοποιείτε τά σωτήρια (!) άπο τελέσματά του.

— Καί τότε τον άφουρίτην θα τιμήσωμεν μέ έπίλωμα εύρεσπεταχίας.

— Έάν έχει μέ έπίλωμα προμηθευτοσ διαβατηρίων εκ λιμοκτονίας διά τον άλλον κόσμο!

ΚΟΥΝΟΥΠΙ

ΒΙΒΛΙΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΙΟ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΣΤΟΥ ΚΤΑΘΙΣΘΗΝ
Η ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ ΤΟΥ ΠΛΑΤΩΝΟΣ
Τόμος Α'
Τεκ. φ. 40, σελ. 640. — Τιμ. φρ. 10
Άποστέλλεται παρδρομικώς αντί φρ. 12

Δήμητρα.

Παρακαλοθνται οι άπανταχοσ κ. κ. συνδρομηταί της Δήμητρας, όπως μη στέλωσι χρήματα επ' όνόματι τουσ προήγν διευθυντοσ αυτής κ. Ι. Κατσοπούλου, ζιστι όστις οδδριαν πλέον έχει σχέση μετὰ τουσ περιοδικα τεύτου, αντικατασταθεις υπό τουσ κ. Α. Αδαμαντιδου, φυσικοχημικοσ.

Πόσα άποστολή χρημάτων διεν νά διενεργηται επ' όνόματι τουσ διαχειριστοσ κ. Α. Χρηστάκη, 'Η Διεύθυνσοι.

Έν τοσ προηγουμένω τεύχει σελ 119 κάτωθεν της εικόνας αντί νά γραφή 'Η Έγκυαταλειμαμένη, κατά τυπογραφικήν παραδρομήν έγράφη 'Αβυσσινης Παρθένος.

Παρακαλοθμεν τοδσ ένταυθα κ. κ. Συνδρομητάς μας δπως διευκολύνωσι το έργον τουσ γραμματέωσ ήμων κ. 'Αλεξ. Κοιρώνη έν τη εισπράξει των συνδρομων τουσ "Λιολικούσ Αστέρος" τοδσ δε έξω των Κυδωνιωδν δπως εύαρεστούμενοι έμβάσωσιν ήμίν το αντίτιμον της συνδρομής δια ταχυδρομικής έπιταγής ή δπως άλλωσ προτιμώσι.

Υπεύθυνος **Χαρ. Γ. Βαφειάδης**

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ "Ο ΗΛΙΟΣ"

ΧΑΡΑΛΑΜ. ΒΑΦΕΙΑΔΟΥ & ΔΗΜΗΤ. ΨΩΜΟΠΟΥΛΟΥ

ΜΕΓΑΛΗ ΑΓΟΡΑ (ΒΕΖΕΣΤΕΝΙ)

ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΗ ΕΚΤΥΠΩΣΙΣ

Έπιστολοκεφαλίδων, Φακέλλων, Λογαριασμών, Συνάλλαγματών, Διπλοτύπων, Έπισκεπτηρίων, Προσκλητηρίων, και Άγγελτηρίων Γάμων Άρραβώνων Βαπτίσεων Κηδειών και Μνημοσύνων, Βιβλίων, Ήμερολογίων, Περιοδικών, Έφημερίδων, κ. τ. λ. κ. τ. λ.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ Η ΑΝΑΤΟΛΗ

ΖΑΧΑΡΙΟΥ ΕΥΣΤΡΑΤΙΟΥ

ΕΝ ΚΥΔΩΝΙΑΙΣ

Εκτίριον νεόκτιστον έκτάκτου άρχιτεκτονικής. Ιδιοκτησία **N. Δ. ΓΟΝΑΤΑ** εις τό κέντρον της πόλεως.

Έπίπλωσις εύχως τελεία, σπανία έσι και διά τας μεγαλουπόλεις της Τουρκίας.

Παροποίησις και ύπηρεσία «Non Plus Ultra».

Έύοματα επί παραγγελία Έάλα — Ζύθος και όλα τα Ευρωπαϊκά ποτά.

ΑΛΦΡΕΔΟΣ ΡΟΥΜΠΙΝΗΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΔΙΔΑΚΤΑΥΤΟΣ

ΟΔΟΝΤΟΓΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΩΝ ΠΑΡΕΔΡΩΜΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΕΣ ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΗΣ ΚΟΥΣΤΗΡΙΟΥ

Κατά καθήκον γνωστοποιεί τό Σεβαστόν κοινόν έτεος έποικρηθή της περιστάσεως της ένταυθα διαμονής του, ίνα φροντίση δι' όλα τα νοσήματα τουσ στόματος: ως έξαγωγήν οδόντων άνωδύνωσ διά τοπικής άνωσθησίας κατασκευήν οδόντων πλνήτων κατά τα τελευταία τελειότερα

συστήματα, ήτοι διά Καουτσούκ, διά χρυσόν, οδόντας βιδωτοίς σιμαίνωσ, (Couronnes) Γεφυρωτά (Bridgenork) Ρουτ) διά ποροελάνης κ. τ. λ. κ. τ. λ. ... την σφαιρίωσιν οδόντων διά χρυσού Καθαρισμόσ και θεραπεία τελεία όλων των άσθενωδν τουσ στόματος. Οι θέλοντες νά τιμήσωσι ασθέν διά της έπισημής των, θα έσι έαντιοιμημένοι και θα έχωσι μέαν καλήν άνάμνησιν.

ΩΡΑΙ ΕΠΙΣΚΕΦΕΩΣ | από της 9 — 12 Π.Μ.
| από της 2 — 6 Μ.Μ.

Διά τοδσ πτωχοδσ δωρεάν έκάστην Πέμπτην.

ΧΑΡΤΟΠΩΛΕΙΟΝ

Ν. Ε. ΣΠΥΡΕΛΗ

Τὸ ἰακτώστημα Ν. Ε. ΣΠΥΡΕΛΗ (πλησίον
 Πλαζαρίου) ἐνταῦθα ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῶν προ-
 σεχῶν ἐορτῶν, ἀπεφάσισε τὴν ἐκποίησιν μησα-
 μάθων στρωσίματος μετὰ μεγάλην καὶ σπουδαίαν
 ἐκπτώσιν ἀπὸ τῶν προηγουμένων τιμῶν.

Ἐρροσέει ἀγγέλλει ὅτι ἐφωδίσθη μετὰ πλουσίαν
 καὶ μεγάλην συλλογὴν ἰκαρτ. Ἡοστάλ διαφό-
 ρων ποιότητων καὶ σχεδίων ὅπως νέων καθῶς
 καὶ μετὰ ἀπχράμελλον συλλογὴν ὅπως ἐκτάκτων
 σχεδίων Ἡμεροδεικτῶν ἅτινα πωλεῖ χονδρι-
 κῶς καὶ λιχνικῶς εἰς τιμὰς ἐκτὸς παντὸς
 συναγωνισμοῦ

Κονιάκ γνήσιον ἐξ ἀποστάγματος καθῶς
 καὶ ποτὰ οἶνοπνευματώδη ἐκ τῶν μεγάλων ἐρ-
 γοστασιῶν τῶν ἐν Σμύρνη Κ. Ν. Κωνσταντι-
 νίδου καὶ Σας

Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι ἐνταῦθα καὶ ἀετις
 Ξανάκης καὶ Φιλιππίδης

ΦΑΝΟΠΟΙΕΙΟΝ & ΜΑΡΚΟΠΟΙΕΙΟΝ

ΑΛΕΞΑΝΔΡ. Α ΑΓΓΕΛΙΔΟΥ ἘΝ ΚΥΛΟΝΙΑΣ

Κατασκευάζονται μάρκες παντὸς εἴ-
 δους μετὰ διαφόρων καλλιτεχνικῶν σημά-
 των, καὶ χαρακτηρῶν Κατα-
 σκευὴ στερνῶν, φίλτρων, μπάνιων, φα-
 νῶν διαφόρων εὐρωπαϊκῶν σχεδίων.
 Ἐπισκευάζονται παντὸς εἶδους φῶτα,
 ΛΟΥΞ, ΜΙΛΑΝΣΑΡ, ΡΑΛΙΟΥΜ,
 ΓΑΖΟΛΙΝΗΣ Κ. Α. Π.

ΚΑΛΔΙΤΕΧΝΙΚῶΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΕΜΜ. ΧΑΤΖΕΛΗ
 ἘΝ ΚΥΛΟΝΙΑΣ
 ΟΔΟΣ ΑΓ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ, ΑΚΡΙΒΩΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ
 ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΥ

Ἔργασία ἡγγυμένη ἐπὶ χάρτου πλατινοτυπίας.
 Φωτογραφία ἀπὸ μικροσκοπικῶν μέχρι τελευταίου φανεῶς
 μεγέθους

Τιμὰς συμφέρουσας δεῖ ὅλους